

Publicerad 2005-05-10 17:17 av Lindah

Tidvändningsfasa

Och alltid kryper skräcken fram
när ryggen vänds mot dig
Fastän smärtan kom från annan hand
det förflutna krossar mig

När vanvettsrykning skakar kropp
då din närhet rör min hud
Och nuet rusar bak mot då
med ett iskallt stelnat ljud

Och chock från förr blir kramp just här
trots kärleksfulla händer
Din kropp blir hans och fasan min
när ångestminnen bänder

När skam och våld och tvingad natt
fångar skrik och gör mig stel
Och tårar isar genom kropp
så mardrömslik och fel

Och allt jag undrar med förtvivlad sorg
är varför skräckförflutet mig
Som din kärlek räddade mig från
skulle drabba även dig...?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lindah med Poeter.se id #3093 innehar upphovsrätten